

[H. C. Andersen.]

Det er rigtigt, at mine Anker først og fremmest var rettet mod Bestemmelserne i § 14. Jeg har sagt, at den Forsikring, her er Tale om, i mange Tilfælde vil blive en dobbelt Forsikring, og Pengene vil i saa Fald være givet ud til ingen Nytte. Nu søger man at bevise, at den Ansvarsforsikring, som er tegnet gennem forskellige Selskaber, bl. a. Mejeriernes, Arbejdsgivernes og Husmændenes Forsikrings-selskaber, ikke skulde dække paa samme Maade som den Forsikring, man har tænkt sig i denne Lov. Jeg vil hertil blot svare, at den Ansvarsforsikring, man har tegnet i disse Selskaber, dækker for de Skader, som sker under Udøvelsen af Jagt, udøvet paa lovlig Maade, og mere kan jeg egentlig ikke se man bør forlange, naar Taler er om at tegne Ansvarsforsikring.

Hvad Jagttegnene angaar, siger den højtærede Minister, at det vil være lige saa vanskeligt at kontrolere 2 Slags Jagttegn som 4 Slags. Nej, det er aldeles ikke rigtigt. Hvis man har de 2 Slags Jagttegn, som er foreslaaet af Mindretallet, saa har man et Jagttegn, som giver Grundejeren Ret til at jage paa hans eget Omraade og Ret til at jage paa Søen — det gælder for disse to Omraader —, og et andet Jagttegn, som koster 15 Kr. og giver Ret til at jage i al Almindelighed. Træffer man derfor en Jæger med et 2 Kr.s Tegn udenfor hans egen Grund, ved man, at han er paa ulovlig Jagt; men noget saadant vil være temmelig umuligt at paavise, naar en Jæger med et 5 Kr.s Jagttegn er udenfor Lovens Grund. Den Jæger, der køber sig et 5 Kr.s Jagttegn, har Jagtret paa et Areal af 20 ha, det er 36 Tdr. Land. Det er noget, der kan overses. Jeg vil til den højtærede Minister gerne sige, at jeg har endnu aldrig set en Jæger, som har bevæget sig indenfor et lejet Jagtareal og ikke derudover, og jeg tror heller ikke, at jeg i Fremtiden vil faa en saadan Jæger at se; men jeg vil faa mange Jægere at se, som har et 5 Kr.s Jagttegn, og jeg vil hævde, at en overvejende Del af disse vil i hvert Fald af mig blive mistænkt for at være Jagtlovs-overtrædere.

Saa sagde den højtærede Minister, at nu er Venstre paa Vej mod noget udemokratisk, men man bør følge den demokratiske Linie og graduere Betalingen for Jagttegnene; der skal være 5, 10 og 20 Kr.s Jagttegn.

Uden at komme længere ind herpaa vil jeg gerne sige til den højtærede Minister: Kald det, hvad De vil, demokratisk eller udemokratisk, jeg vil hævde, at den Glæde, som er forbundet med at øve Jagt, er altid 15 Kr. værd, og man behøver ikke at gøre den mindre for den ene end for den anden. Beløbet er overkommeligt, og hvis vedkommende da nedlægger blot den mindste Smule Vildt, faar han jo meget hurtigt sine udlagte Penge dækket igennem sin Jagt.

Mine Bemærkninger til den højtærede Minister kan i og for sig ogsaa gælde den ærede Ordfører, det ærede 17de tingvalgte Medlem (Døcker). Nu taler den ærede Ordfører om, at Forsikringen skal omfatte meget mere, den skal dække for langt mere end det, de Forsikringer, som er tegnet i de af mig og tillige af den ærede Ordfører nævnte Selskaber, dækker. Ja, det er muligt, at man skulde tegne Forsikringer, der dækker videre ud, men saa viser dette blot, at vi i denne Sag har haft alt for lidt Tid til at arbejde med Lovforslaget; saa burde man allerede under Udvalgsbehandlingen have kunnet trække Linierne op for, hvorledes en saadan Forsikring skulde se ud. Det havde maaske været klogt at gøre det, i alt Fald havde det været klogere at gøre det end at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu synes at skulle faa.

Den ærede Ordfører lagde jo nu et godt Ord ind for Skarven. Vi har flyttet Skarven op iblandt de ikke fredede. Der findes jo i Forvejen en Række Fugle, og dem ser jeg ikke noget til at den ærede Ordfører holder Haanden over. Der staar en Fugl som den graa Krage, en saa køn og livlig Fugl som Husskaden og Raagen, som man vel ikke kan sige andet om, end at det er ogsaa en nyttig Fugl, men dem har Ordføreren ikke noget imod, at man lader blive staaende mellem de fredløse. Vi gør os ingen Samvittighed af at føje Skarven ind i den Række.

Ordføreren (Døcker): Jeg vil gerne sige til den ærede sidste Taler, at det forekommer mig, at der er Forskel paa en sjælden Fugl og Krager og Skader, som, til Trods for, at de er fredløse, ikke er taget af i nævneværdig Grad, tværtimod. Det ærede Medlem, som selv er Jæger, ved, at man mange Steder er overordentlig ked af Kra-